

# מלחמה אוירית בעיותיה

## „סיבר“ מול „מיג“

מטוסי קרב סילוניים תקפו מפציצים בשני מקרים. באחד — תקפו מטוסי-קרב של ארה"ב מפציצים צפוניים; ובשני — תקפו מטוסי-קרב צפוניים מפציצים של חיל-האוויר אשר לארה"ב. בשני המקרים נסתים המאבק לטובת מטוסי-הקרב התוקפים, על אף הליווי של מטוסי-קרב שהבטיחו את המפציצים. מסתבר שמטוסי-קרב סילוניים אינם עשויים לאבטח מפציצים, האיטיים מהם בהרבה. מרבית טייסי ה„סיבר“ מסכימים שה„מיג-15“ הוא מכונת טיסה משובחת יותר מאשר ה„F-86“. הם מאמינים אמונה שלמה כי ה„סיבר“ הוא מכונת-קרב טובה יותר בכללותה, והם יסרבו בכל-מחיר „להתליף-אוכפים“ עם „פרשי“ ה„מיג“. על התכונות שהטייסי מעריכים ב„סיבר“ נמנות האיתנות היוצאת-מן-הכלל ויכולתו להרחיק טוס יותר משנתכוננו לכך, לכאורה, מתכנניו.

הבצעון המעולה יותר של ה„מיג-15“ באשר למהירות, לנסיקה ולגובה — הנו התוצאה הבלתי נמנעת מצירופן של שלד-מטוס קטן שהאווירודינמיות שלו מאוונת היטב, שמשקלו בערך 4090 ק"ג (9000 ליטרה) עם מנוע סילוני מצוין.

ה„מיג-15“ אינו מטוס חסר-מוצקות כ„זיר“ היפני, שבו הוקרבו כל יתר הדברים כדי להשיג בצעון פעולה. יכולתו של ה„מיג“ לטוס בתחום התת-קולי הגבוה מעידה על איתנותו. בכל-זאת טרח מתכנן ה„מיג“ הרבה כדי למנוע משקל מיותר ולעשות את המטוס פשוט וקל לייצור ככל-האפשר.

ה„מיג-15“ מצויד בשריף-טיס ובמושבי-נפלט. טייסי „מיג“ נראו משתמשים בטיפוס של מצנח-סרט (המצאת החלצות שמהירותה רבה). כמרכן יש לו ל„מיג“ „קרום חיצוני“ ממורט עד מאוד המגדיל את „הנפיקון“ האווירודינאמי שלו — ולכן גם את מהירותו ב„מספרי-מאך“ גבוהים.

\*\* ע"ש ארנסט מאך, פיזיקאי אוסטרי. מספר המיצג את היחס שבין מהירותו של גוף לבין מהירות הקול באטמוספירה סביב לגוף. במהירויות תת-קוליות יהיה מספר-המאך פחות מ-1 (כגון 0.82) בעוד שבמהירויות על-קוליות יהיה גדול מ-1 (כגון 1.20 Mach Number — ה„מערר“

המרחב האווירי שמעל לשטח בין הנהרות יאלו וצ'ונגצ'ון הנו „מרחב-ההפקר“, שעל בעלותו נטת מלחמת-האוויר שבקוריאה. נקרא למרחב זה בשם „נתיב-המיג“. מטוסי „סיבר“ נורת-אמריקן F-86 נאבקים נגד מטוסי „מיג-15“ על עליונות אוירית בשמי קוריאה. המצבה הכוללת של מטוסי ה„סיבר“ אשר לחיל-האוויר של ארה"ב בקוריאה — 150; לחיל-האוויר של יריבם הסיני 700 מטוסי מיג-15 שבסיסיהם במנג'וריה. חיל-האוויר הסיני מטיל פעמיים ביום למערכה של „נתיב-המיג“ כ-100 — 300 „מיגים“ נגד כוח מטוסי-קרב שלעיתים רחוקות עולה על 70 „סיברים“. בתקופת השיא (נובמבר 1951) הגיע היחס בין „סיבר“ ל„מיג“ 1:10. אח"כ ירד ל-1:7.

במשך קצת למעלה משנה הפילו ה„סיברים“ 323 „מיגים“ (כולל: 144 — „מושמידים“, 20 — „קרוב לודאי מושמידים“, 159 — „ניזוקים“). אביר דות ה„סיברים“ היו: 18\*\* — זאת — על-אף עליונות בצעון-הטיסה של ה„מיגים“ בגבהים רמים (שמעל 30.000 רגל), המאפשר להם לקבוע, בדרך כלל, את מקום הקרב, צורתו וקצבו.

התפתחות המטוס הסילוני מציגה דרישות קשות הן בפני המעצמות המתחרות ביניהן בייצורו ובאיתנותו, הן בפני הטייס החיב לשלוט במכונה שמהירות 1200 מיל לשעה, בגבהים שלמעלה מ-30.000 רגל (בהם הראיה אינה מהימנת) ובתנאים אלה להפעיל את נשקו.

הכוחות הצפוניים מנצלים את ההודמנות לאמן מעל קוריאה מאות טייסים בבעיות החדשות של מלחמת-האוויר הסילונית. גם בשטח זה מקיימים הצפוניים עדיפות מספרית, אם כי האיכות הממרה צעת של טייסי ה„מיג“ היא נמוכה הרבה מזו של טייסי ה„סיבר“.

\* לפי מאמר ב„Irish Defense Journal“, יולי 1952.

\*\* יש לזכור שאומדנות אלה הן ממקור ארה"ב. אין ספק שאומדנות הסינים שונות. אי-על-פי-כן נראה שביסודה נכונה הטענה שעל-אף נחיתותם המספרית של ה„סיברים“ הופלו הרבה יותר „מיגים“ מאשר „סיברים“ באותה תקופה. — המער.

פגום מכדי שיהיו יעילים כנגד מטוסי-קרב מהירים אחרים.

רוב טייסי ה-F-86 יסכימו, כי אחוז גבוה של 179 ה"מיגים" שמיונו כ"מושמים אפשריים" או כ"ניזוקים", היו ממוינים כ"מושמים", אילו היו נורים בקליעים כבדים יותר. ברם, רק מעטים מטייסי סים אלה יסכימו לקבלת קצב האש האיטי יותר הכרוך כיום בחימוש כבד יותר.

איש בקוריאה אינו מאמין, כי המערכה על שדה רת "מיג" כבר נסתיימה. יש לחכות לאינפורמציה נוספת כתוצאה מהמשך ההתמודדות בין ה"סיבר" ל"מיג".

חולשה רבת-משמעות טמונה בחימושו של ה"מיג" 15. הרבה מבצעו-הטיסה העדיף שלו גז כתוצאה מהעדר כונת-תותח ומהעדר חימוש אשר יהלמו את המהירויות הגבוהות של לחימת מטוסי-הקרב הסילוניים.

ברור שה"מיג" 15 נועד בעיקר כ"ממניע" להשגת מדת מפציצים הססים בגבהים רמים. שיעור הנסיקה שלו היוצא-מ-הכלל, בצעונו המצוין מ-30.000 עד 50.000 רגל, חימושו הכבד וכמרכן טקטיקת-האימונים של ה"מיג" — כל אלה מורים על יעוד זה. תותח ה-37 מ"מ הנמצא בגוף המטוס ושני תותחי ה-25 מ"מ אשר בכנפיים עשויים לקרוע מפציץ לגזרים. אולם תותחים אלה יורים לאט מדי ודיוקם

## ד ר ט ר ת

### חיל-צבא

● המטה הראשי התורכי שר קל עתה את דבר העסקת הנשים בכוחות המזוינים, הכונה — לתפקידי-שירות, אך לא לתפקידים לוחמים. הנשים המשרתות בצבא תקבלנה מדים וסימני-דרגה מיוחדים להן.

● לרגל חידוש מרחיק-לכת בכל מערך-הזיון השביצרי כונסו ב-1952, לצורך הכשרת הגייסות לשליטה בחימוש המחדש, לא רק מחזורי-המתאמנים הרגילים מחיל-המיליציה אלא אף כמה וכמה שנתרנים נוספים. לתקופות משבוע עד לשלושה שבועות.

● הסכונות בציד דיוויות רגלים של צבא ארה"ב נתאפשרו על-ידי חישובים במכונות חשמליות. בין הסכונות האפשריים, מופיעה הפחתה ב-1300 מפנייד, 1600 תויר ציון מבהיקים, 700 משרוקיות, 600 גוזריתיל, 500 משקפיה-גלים, 500 מטולירמונים, 450 פנסי כיס, ו-400 המתותמים בנות 5 גלן. החסכוניות הגדולים ביותר היוו חמש מכונות משא ומשוין אחד לשימוש כללי. בסך הכל הורד ציוד בשווי 600.000 דולר מתקן דיוויות רגלים בתקופת חדש שטרם אושר עיי מחלקת הצבא.

### חיל-אוויר

● האוויריה "מסתננת" לתוך מבר גהו ומערכיו של חיל-הצבא ה"קרקעי". שבעה מחילותיו של צבא ארה"ב כוללים עתה מטוסים בתוך ציוד-היסוד שלהם — ושימי מחיה-מחזיק אחריהם. השבעה הנם: חיל-הרגלים, חיל-התותחנים, חיל-השריון, חיל-החימוש, חיל-התובלה, חיל-הקשר וחיל-ההנדסה. ואילו חיל-הרפואה — אף הוא עומד עתה לזכות באוויריה משלו, נחלק ממבר גהו האורגני.

● הערכה לצרכיהם של כוחות-האוויר הסיניים שבקוריאה אומרת כי לאספקתם נדרשים ב-ערך, כ-1.900 קרונות-מיכל של דלק, ו-100 קרונות-משא רגלים (הכל — במסילות-ברזל) — לשאר סוגי-אספקה, מדי חודש. המדובר הלא בכוח-אווירי בן כ-1.700 מטוס (את צרכי החזקתו, לפי תנאים אמריקאים, מעריכים ב-250 מיליון דולר, בערך).

● לאחר הסתלקות צבא-הכיבוש הגרמני, הוסיפה, כנראה, ציכונ-סלובקיה ליצר מטוסי-סילון מסוג "מסרשמידט" תוך שימוש בחלקים שנשארו במפעליה. עתה הופיעה שוב ברשימת המדינות המיצרות מטוסי-סילון, הפעם — בעזרה והדרכה של ברה"מ.

### צי-מלחמה

● המגמה להגברת עצמה נגד מטוסית בים מוצאת את ביטויה בהקמת-מחדש של אניות בצי-הצרפתי (ומתוך מגמה ברורה לצרכי ה"זירה הציית" בים-התיכון) הסיירת "דה-גראס" הותקנה אניה ג'מ היא תישא 16 תותחי 5 אינץ' ו-20 תותחי-בופורס בני 57 מ"מ בצמדים, ערוכים בשבע "דיוטות" ומכוונים למתן ריכוזי-אש בכל כיוון. מהירותה תהיה 33½ קשר. "גישאן" ו"שא-טורנו", סיירות איטלקיות-לשעבר קטנות בגודל 41 קשר, מקבלות אף הן חימוש ספינות ג'מ — אך ללא שינוי רב בצורת גוף-הספינה.

● הצי הבריטי התיר את הפרסום בענין נשקו הנגד-צוללתי החדש והקטלני ביותר: — "תמני-הרגל" (Squid). זוהי מרגמה רב-קנית, אשר את הירי בה מבצעים מירכתי הספינה אך היא יורה קדימה — ומנחיתה את צורר פצצות-העומק שלה, במערך מסוים, קרוב ל-300 מטר לפני הספינה. פצצות-עומק אלו, התפוצצותן באה לפני שתוכל להזיק לספינה גושאת-הסקויד" עצמה. סבורים כי עצמתן תספיק כדי מחיצת גופה של כל צוללת שהיא.